

Jeg er Martin, Madses storebror.
Her ved festen si'r jeg et par ord,
for i snor jeg holdt ham mange år.
Sådan det med lillebrødre går.

Det på Mads var svært at holde styr,
for han er en rigtig strejfefyr!
Hvis man bare nøs, så var han han væk -
han sku' ha' lært lystre ordet DÆK!

Hvis med Mads man noget spille sku',
måtte spilles, så han vinde ku'.
Hvis han tabte, blev han meget vred,
for det skyldtes uretfærdighed.

Nu er Mads jo ved at blive stor.
Meget har han lært af storebror.
Mads er næsten til at holde ud -
når han bare holder mine bud!

Han i trampolin er hjemmevant,
flyver næsten over nettets kant.
Når jeg ser det, bli'r jeg vældig stolt,
for han springer som en gummibold.

Han er hverken voksen eller barn.
Kun med galestreger ret erfar'n.
"Du er alt for lille", siger mor.
Andre gange: "Du er alt for stor!"

Hvis man spør' mig, hvad af Mads kan bli',
ved jeg godt, hvad Mads vil kunne li':
No't i retning af en direktør -
penge gi'r ham nemlig godt humør!

Tænk, at han i dag er konfirmand -
faktisk ganske flot og elegant.
Skønt jeg tro'de aldrig det var hændt,
at jeg kunne være ham bekendt.

Hvis det bliver sådan ved, jeg tror,
jeg bli'r bedste ven med lillebror.
Det vil være både trygt og rart,
at vi er hinandens kammerat!

MARTIN